

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 8/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. D. C., s. r. o., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 289/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2010 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Tatra – Leasing, s. r. o., Hodžovo námestie 3, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. D. C., s. r. o., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods.

2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 289/2005.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou podanou okresnému súdu 26. apríla 2004 domáhala zaplatenia 2 632,43 € s prísl. Vec je vedená okresným súdom pod sp. zn. 27 Cb 289/2005.

Sťažovateľka ďalej v sťažnosti uvádza: „*Okresný súd Bratislava I. vydal dňa 27. 7. 2004 pod sp. zn. Rob1351/2004 platobný rozkaz, ktorým žalovaných zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanú istinu s príslušenstvom. Vec je prejednávaná pred Okresným súdom Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cb 289/2005. Vo veci sa dňa 24. 11. 2006 konalo pojednávanie, ktoré okresný súd odročil na neurčito za účelom výsluchu účastníkov konania dožiadaným súdom. Dňa 9. 3. 2009 požiadal sťažovateľ okresný súd o nariadenie termínu pojednávania, pretože od posledného pojednávania uplynulo dlhšie časové obdobie bez akéhokoľvek procesného úkonu súdu. Od ostatného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 24. 11. 2006 na Okresnom súde Bratislava I. neuskutočnil súd žiaden procesný úkon vo veci, teda od 24. 11. 2006 je súd vo vyššie uvedenej veci nečinný. Konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 27Cb 289/2005 nebolo do dnešného dňa právoplatne skončené, ani vo veci nebolo nariadené pojednávanie.*“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v predmetnej veci rozhodol týmto nálezom:

„1. *Základné právo obchodnej spoločnosti T., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. Zn. 27Cb 289/2005 porušené bolo.*

2. *Okresnému súdu Bratislava I. prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cb 289/2005 konal bez zbytočných prietahov.*

3. *Obchodnej spoločnosti T., s. r. o., priznáva finančné zadostučinenie v sume 2 632,- € (slovom dvetisícšesťstotridsaťdva eur), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti T., s. r. o. trovy konania v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jej právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. D. C., s. r. o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej

súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 289/2005.

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V konaní o sťažnosti vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou všeobecného súdu považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy namietaného protiprávneho stavu, ktorý má sťažovateľ k dispozícii pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov predsedovi súdu.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zo sťažnosti nevyplýva, že by sťažovateľka sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu podala. V sťažnosti neuvádza žiadne argumenty, ktorými by preukázala, že podmienku nevyužitia tohto prostriedku ochrany svojho základného práva nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto jej ústavný súd nemôže nespĺnenie tejto podmienky v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde odpustiť.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovateľka nevyužila pred podaním sťažnosti ústavnému súdu účinný právny prostriedok nápravy proti nečinnosti okresného súdu a nepreukázala ani to,

že uvedenú podmienku nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodíť ani z obsahu sťažnosti. Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľky pre jej neprípustnosť.

Žiadosť o nariadenie termínu pojednávania z 9. marca 2009, na ktorú poukazuje sťažovateľka vo svojej sťažnosti, nemožno považovať za kvalifikovane podanú sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov predsedovi okresného súdu podľa už citovaného zákona o súdoch.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

V závere ústavný súd uvádza, že toto rozhodnutie nezakladá v budúcnosti prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2011